

[Ole Vagn Christensen]

kompetence, men i første omgang bliver det altså et spørgsmål for de almindelige domstole. Vi vil se, hvorledes denne ordning fungerer, så vi senere kan vurdere, om der bør foretages ændringer.

Et andet punkt, der har været diskuteret, er spørgsmålet, om man skulle gå længere i beskyttelsen, end EF-direktivet gør. I første omgang har man valgt ikke at gøre det for at få den bredest mulige opbakning til forslaget, men jeg vil gerne understrege, at der jo intet er til hinder for, at arbejdsmarkedets parter – og det er det gode ved forslaget – ved overenskomstforhandlinger kan aftale strengere krav end dem, der indføres med denne lov.

Denne lov skal altså ses som en slags rammelov, der stiller en række minimumskrav til arbejdsmarkedet. Som der er god tradition for i Danmark, vil det så være op til arbejdsmarkedets parter at foretage sig yderligere, og det er efter Socialdemokratiets mening den rigtige måde at gøre tingene på.

Der er enkelte punkter, vi gerne vil have belyst under udvalgsbehandlingen, f.eks. børns og unges forhold på arbejdsmarkedet. I Socialdemokratiet er vi meget optaget af, hvorledes man sikrer børn og unge rimelige ansættelsesvilkår, herunder spørgsmålet om forældrenes deltagelse. Vi vil også godt have kigget på reglen om den faktiske løn og den oplysningspligt, der eksisterer med hensyn til ligelønnen.

Ud over det vil vi selvfølgelig nøje følge udviklingen, og skulle der opstå behov for lovændringer på et senere tidspunkt, vil vi se på det til den tid. Vi skal give tilsagn om et hurtigt udvalgsarbejde.

Per Stig Møller (KF):

Vi synes, det er et udmærket direktiv, som er lavet i EF, og det er et af eksemplerne på, hvor nyttigt det er, at vi har EF-samarbejdet. Vi synes også, det er en udmærket opfølgning, som daværende arbejdsminister Kirkegaard leverede. Efter at vi er gået ind i det indre marked, er det selvfølgelig vigtigt, at arbejdstagerne på kryds og tværs af grænserne i det indre marked har fælles rettigheder og således også er under fælles beskyttelse. Det er både i vort samfunds interesse og i arbejdstagernes interesse. Vi synes, at denne oplysningspligt og den udmøntning, som skal ske ved arbejdsmarkedets parter, er fremlagt på en ganske rimelig måde af

den daværende arbejdsminister. Jeg er også glad for, at den nuværende arbejdsminister ikke har trukket forslaget tilbage, så jeg går ud fra, vi kan få gennemført denne forbedring i fuld enighed.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre støtter også dette lovforslag fremsat af den tidligere regering.

Det er vigtigt, at man, når man laver EF-direktiver på arbejdsmarkedsområdet, sikrer, at parterne så vidt muligt indbyrdes aftaler, hvordan EF-direktivet skal indføres i det danske system, og derfor er det også vigtigt, som det blev fremhævet af Socialdemokratiet, at der er tale om et minimumslovforslag; man går ikke videre end det, man er nødt til ifølge EF-direktivet, hvilket er vigtigt af hensyn til parternes frie forhandlingsret.

Det kan ikke være sådan, at vi på grund af EF nu begynder at lovgive på alverdens områder, som hidtil har hørt ind under den frie forhandlingsret, og derfor er jeg meget forundret over den socialdemokratiske ordførers ønske om måske at inddrage børn og unge, måske at inddrage løn og ligeløn i denne lov, som handler om at implementere et EF-direktiv. Jeg vil gerne spørge, om det er regeringens ønske, at man nu skal lovgive på de områder, hvor der tidligere var fri forhandlingsret mellem parterne.

Jeg håber selvfølgelig, at denne model, som lovforslaget er udtryk for – at man simpelt hen laver minimumsaftaler – også vil gælde fremtidige direktiver, der skal implementeres i Danmark, og derfor vil jeg også spørge regeringen: Er dette en model, som kommer til at gælde fremtiden? Det er jo første gang, EF laver et direktivforslag på arbejdsmarkedsområdet, der direkte giver arbejdsmarkedets parter lov til selv at træffe aftale.

Til sidst vil jeg også spørge, om man også i fremtiden vil sikre for det første, at parterne bliver bekendt med direktiver, hvor der er mulighed for, at de selv kan træffe afgørelser, for det andet, om regeringen vil sikre, at parterne får tid til at lave aftaler, inden man begynder at lovgive, og for det tredje, om regeringen vil sikre, at man indtil videre først lovgiver længe efter og på et minimumsniveau i forhold til det, der er nødvendigt inden for EF.